

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/131/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812208774
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812208774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa: O. U., a.s. so sídlom v C., E. XX, IČO: 35 838 825, zast. D. & S., s.r.o. so sídlom v C., Štefanovičova XX, IČO: 35 885 459 proti odporcom v 1.rade Mgr. P. U., nar. XX.X.XXXX, bytom S., U. XXX/XX, t. č. S., C. X/XX, S. a v 2.rade Ing. R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., U. XXX/XX, t. č. S. C. X/XX, o zaplatenie 1.656,83 s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. novembra 2014, č.k. 11C/294/2012-181, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. v časti zamietavého výroku o zaplatenie 282,85 eur s príslušenstvom potvrdzuje.

Odporkyni 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím zamietol návrh v celom rozsahu a odporcom 1/ a 2/ nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 1.656,83 eur s príslušným úrokom z omeškania z titulu úveru poskytnutého v prospech odporcov zo strany právneho predchodcu navrhovateľa. Okresný súd zistil existenciu tvrdenej úverovej zmluvy a konštatoval jej spotrebiteľský charakter. Vychádzajúc zo spotrebiteľskej povahy úverovej zmluvy (§ 1 a § 2 Zák. č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) posúdil otázku premlčania podľa Občianskeho zákonníka, a to ust. § 101 OZ, podľa ktorého je premlčacia doba v danom prípade trojročná. V tejto dobe právo navrhovateľom uplatnené nebolo, a preto okresný súd návrh v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným odporcom náhradu trov konania túto nepriznal, pretože im žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku, a to do časti zamietavého výroku o zaplatenie 282,85 eur (pripadajúcej na splátky splatné v období štyroch rokov pred podaním návrhu) s príslušenstvom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a návrhu vyhovel. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvého stupňa, že na spotrebiteľskú zmluvu, čo sa týka premlčania, je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Mal za to, že aj keď má zmluva spotrebiteľskú povahu, zmluva si naďalej zachováva svoj obchodno-právny charakter. Dôvodil, že zmluva o úvere patrí podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Mal za to, že tvrdenia o tom, že v prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, vyplýva výlučná pôsobnosť Občianskeho zákonníka na daný vzťah, nemajú žiadnu normatívnu oporu a priečia sa pravidlu lex specialis derogat lex generali, pričom v tomto prípade lex specialis je

ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Poukazoval aj na prezentované názory JUDr. Jany C. v článku Spotrebiteľ v exekučnom konaní, vydaného v rámci riešenia projektu justičnej akadémie a APVV, ako aj z článku Spotrebiteľská zmluva od prof. JUDr. S. N., CSc., uverejneného v Bulletin Slovenskej advokácie č. 12/2008. Dôvodil, že premlčanie sa aj v spotrebiteľských zmluvách, majúcich formu absolútneho obchodu, spravuje výlučne Obchodným zákonníkom. Ďalej poukazoval na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Krajského súdu v Trnave, Nitre, Banskej Bystrici. Pre prípad potvrdenia žiadal pripustiť dovolanie k otázke aplikácie Obchodného zákonníka na zmluvu o úvere.

Odporkyňa 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktorý uplatňuje navrhovateľ, je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci odvolací súd nezistil opodstatnenosť citovaného dôvodu na odvolanie. Navrhovateľ v konaní zotrval na stanovisku, že vzťah medzi účastníkmi je vzťahom obchodnoprávnym, a preto sa naň majú primerane vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že predmetný úverový vzťah vznikol dňa 25.9.2003, teda za účinnosti zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 2 ods. 1 tohto zákona v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumelo spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb. Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nie sú pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je zmluvou typovou a že predmet plnenia nebol použitý na podnikanie. Podnikateľom neboli ani odporcovia. Rovnako je jednoznačne zrejmé, že pôvodný veriteľ bol podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Právnym nástupníctvom sa povaha predmetnej právnej veci ako spotrebiteľskej nemohla zmeniť. Súdna prax považuje typové zmluvy, vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy, za typické občianskoprávne vzťahy. Úver je síce absolútnym obchodom a na úver dopadá tretia časť obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak predmetná vec sa týka typovej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (zákon č. 634/1992 Z.z. a ustanoveniami Občianskeho zákonníka). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, a teda o typicky občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (rozsudok NS SR vo veci sp.zn. 5M Cdo 20/2009).

Uvedené závery a názory akceptoval aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19. júna 2013, č.k. IÚS 402/2013-10. Jedná sa tak o rozhodnutie vyššej súdnej inštancie, než tie, na ktoré poukazuje navrhovateľ vo svojom odvolaní, a preto je v súlade s princípom právnej istoty v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy SR pri rozhodovaní súdov nižších stupňov takéto rozhodnutie rešpektovať. Z obdobného dôvodu nepredstavuje uvedený právny problém otázky zásadného právneho významu odôvodňujúcu dovolanie.

Použitie Občianskeho zákonníka aj na posúdenie otázky premlčania práv zo zmluvy uzavretej pred 1.1.2008 tak bolo zo strany okresného súdu správne a krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože náhradu trov nežiadala.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.